

Møller, Dannebrogsmænd og Ridder af Dannebrog, og hans eventuelle Enke. (Udkastet findes i Anhang A Sp. 559 fg.).

Mugaard: Den Mand, hvorom der her er Tale, nemlig Forstanderen for Opdragelsesanstalten paa Flakkebjerg, er en Mand — derom ere vistnok Alle enige — som har gjort sig høit fortjent af Staten. Han har efter Motiverne til Lovudkastet i 25 Aar forestaaet Institutet, og han har, hedder det, „offret det sin fulde Kraft og Tid med stedse lige usvækket Interesse for dette sit hæderlige Kald“. Naar vi nu spørge, hvilken Frugt det er, hans Virksomhed har baaret, saa ville vi blive oplyste derom, naar vi ville see os for paa Pag. 30 i den Beretning, der er omdeelt til os, hvor man vil finde, at der i de 25 Aar paa Flakkebjerg Opdragelsesanstalt har været optaget ialt 300 tildeels unge Forbrydere — i alt Talb har en stor Deel af dem flere Gange været straffet — og af dette Antal er derfra udgaaet 226, hvoraf kun 24 ere blevne opgivne og altsaa maae ansees som Mennecker, der ikke staae til at redde. Naar vi tage dette i Betragtning, saa forekommer det mig, at der maa være al Grund for os til at bevilge den Pension, som engang maatte tilfalde ham efter de Tjenestear, han har tilbragt ved Anstalten, selv om dette ikke er skeet i Egenstaa af kongelig Embedsmand. Jeg skal derfor for mit Vedkommende med den største Fornøielse stemme for dette Lovudkasts Fremme.

Winther: Jeg har ikke Noget imod, at der tildeles denne Mand Pension; det forekommer ogsaa mig, at der er Meget, der taler derfor; men jeg kan ikke rigtig see, om det er rigtigt allerede nu at vedtage noget Saadant, idetmindst troer jeg ikke, at det bør skee aldeles ubetinget. Man seer af Motiverne, at denne Sag tidligere har været Gjenstand for Underhandlinger med Regjeringen, og at det da af Indenrigsministeriet er blevet gjort gjældende, at det vilde være rigtigt at opsætte Afgjørelsen af den, indtil den egentlig forelaa, nemlig naar enten Manden maatte gaae af paa Grund af Alder eller Svagelighed, eller naar

hans Enke søgte Pension efter hans Død. Det forekommer mig, at det havde været rigtigt at blive staaende derved, og jeg kan ikke ret indsee, at de Grunde, der anføres for nu at tage Sagen frem, have nogen stor Betydning. Hvis man imidlertid nu endelig vil vedtage Loven i denne Session, saa forekommer det mig dog, at der udtrykkelig burde tilføies derti, at Afgjørelsen kun kan skee med Ministeriets Samtykke; thi at overlade det til Andre end Regjeringen at bestemme, naar en saadan ikke ubetydelig Pension som denne skal indtræde, forekommer mig at være urigtigt. Derfor som altsaa Lovudkastet gaaer videre, forekommer det mig hensigtsmæssigt, at der gives det en Tilføielse i den af mig omtalte Retning.

Tscherning: Vi gif igaar sat let over en Sag, der paa en vis Maade var af en lignende Natur, og jeg troer derfor ikke det gaaer an at lade denne gaae ligesaa let. Det er jo atter her ikke Summen, hvorom det væsentlig dreier sig, og heller ikke om denne enkelte Mand's Fortjeneste, men Spørgsmaalet dreier sig om hele denne nye Vet, som her betrædes. For 1848 bestod der en Pension, dog uden nogen meget udviklet Pensionslovgivning; Pensionen blev givet af kongelig Naade, idet man i Almindelighed fulgte visse Regler og Hensyn. Ved Siden deraf bestod der et Naadessecretariat, som bortgav ikke ubetydelige Summer, man kan gjerne sige meest efter Skjønssomhed, og under hvilket alle Pensioner eller Understøttelser af den Art som den, hvorom der her er Spørgsmaal, gif ind. Desuden bestod der under hvert Collegium en Understøttelsesklasse, der tildeelte Understøttelser omtrent af samme Art som den, der gaves fra Naadessecretariatet, dog i mindre Summer og meest til Personer, der stod i en eller anden umiddelbar Forbindelse med den vedkommende Forvaltningsgreen. Naadessecretariatet kom dog hovedsagelig Embedsmænd og deres Enker til gode, og man vil erindre, at det var Gjenstand for megen Misnøie, paa Grund af den Ulighed, hvormed Gaverne bleve uddeelte, og fordi man sagde, at man ved en saadan Naade at understøtte paa gjorde Embedsklassen til Betlere, til Tiggere, som idelig fylgte Kongens Forgemaal for